

Sygn. akt X Ko 351/16

POSTANOWIENIE

Dnia 10 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie X Wydział Karny Odwoławczy w składzie

Przewodniczący SSO Urszula Myśliwska Protokolant: prot.sąd. Katarzyna Wiejak

po rozpoznaniu

w sprawie obwinionego komornika sądowego **M. S.**

na skutek zażalenia wniesionego przez obrońcę komornika sądowego

na postanowienie Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 marca 2016 roku

w przedmiocie odmowy uchylenia postanowienia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 lutego

2016 roku w przedmiocie zawieszenia w czynnościach komornika

na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji

postanawia:

zażalenie pozostawić bez rozpoznania

UZASADNIENIE

Minister Sprawiedliwości działając w trybie art. 74 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji (dalej u.k.s.e.) dnia 20 lutego 2015 roku złożył wniosek do Komisji Dyscyplinarnej przy Krajowej Radzie Komorniczej w W. o wszczęcie postępowanie dyscyplinarne wobec M. S. - Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w L. i jednocześnie postanowieniem z tej samej daty na podstawie art. 74 ust 3 u.k.s.e. zawiesił tego komornika w czynnościach.

Postanowieniem z dnia 17 marca 2016 roku Minister Sprawiedliwości po rozpoznaniu wniosku obrońcy obwinionego komornika odmówił uchylenia wskazanego powyżej postanowienia uznając zasadność dalszego utrzymywania przedmiotowego zawieszenia do czasu prawomocnego zakończenia postępowania dyscyplinarnego. Wskazane postanowienie zostało zaskarżone przez obrońcę Komornika M. S. wnioskiem z dnia 7 kwietnia 2016 roku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie może być merytorycznie rozpoznane bowiem nie jest ono dopuszczalne. Na wstępie należy zwrócić uwagę, iż zgodnie z dyspozycją art. 74 ust. 3 u.k.s.e w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania kwestionowanego postanowienia ustawodawca ograniczył kompetencje Ministra Sprawiedliwości do zawieszenia komornika w czynnościach w związku

z postępowaniem dyscyplinarnym wyłącznie do momentu składania przez niego wniosku o w wszczęciem wobec komornika tego postępowania i ustaje ze złożeniem wniosku. W ocenie sądu okręgowego ustawa o komornikach sądowych i egzekucji zarówno w brzmieniu obowiązującym w dniu 17 marca 2016 r. a zatem w dacie wydania przez Ministra Sprawiedliwości postanowienia w przedmiocie odmowy uchylenia postanowienia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 lutego 2016 roku w przedmiocie zawieszenia w czynnościach komornika, jak i w brzmieniu obowiązującym

obecnie, nie dawała Ministrowi Sprawiedliwości uprawnień do podejmowania jakichkolwiek decyzji w przedmiocie zawieszenia komornika na innym etapie postępowania dyscyplinarnego. Przepisy obowiązujące wówczas jak i obecnie, przewidywały też, iż zawieszenie w czynnościach ustaje z dniem prawomocnego zakończenia postępowania dyscyplinarnego, chyba, że komisja dyscyplinarna uchyli je wcześniej. Obecna treść art 78 ust.4 pkt 1 u.k.s.e wyklucza jednak z jej kompetencji decydowanie w przedmiocie uchylenia zawieszenia, o którym mowa w art. 74 ust. 3. tej ustawy. Brak jest więc w tych przepisach uprawnienia Ministra Sprawiedliwości do rozstrzygania jakiegokolwiek wniosku w przedmiocie zawieszenia komornika w czynnościach złożonego w toczącym się postępowaniu dyscyplinarnym, czy to przed komisją dyscyplinarną, czy sądem okręgowym właściwym do rozpoznania odwołania od orzeczenia komisji dyscyplinarnej

Ponieważ, w ocenie sądu okręgowego ustawa o komornikach sądowych i egzekucji, w sposób zupełny reguluje kwestie zawieszenia komornika w czynnościach, to wobec brzmienia art 78 b ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, brak jest podstaw, by tak jak czyni to skarżący, stosować odpowiednio przepisy kodeksu postępowania karnego w zakresie środków zapobiegawczych. Omawiana ustawa przewiduje możliwość złożenia zażalenia wyłącznie na postanowienie o zawieszeniu niz zaś w przedmiocie zawieszenia. Zażalenie na postanowienie o zawieszeniu było już to przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego w sprawie X Kz 376/15. Inne zażalenie uznać należy więc za niedopuszczalne z mocy ustawy i pozostawić je bez rozpoznania.